

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. v. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἡ ΝΕΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Μετὰ δεκάχρονον ἐργασίαν, ἧς μετέσχον οἱ διαπρεπέστατοι τῶν Ἀγγλων καὶ Ἀμερικανῶν θεολόγων καὶ ἐλληνιστῶν ἐξεδόθη ἐναγχος ἐν Ὁξφόρδῃ νέα ἀγγλικὴ μεταγλώττισις τῆς Καινῆς Διαθήκης. Κείμενον ἀθεντικὸν παρ' Ἀγγλοῖς ἦν ἄχρι τοῦδε ἢ ἐν ἔτει 1610 γενομένη μεταφρασίς, ἀλλ' ἐπειδὴ περιεπλανᾶτο ἡ ὑπόνοια ὅτι ἐν τῇ ἐν λόγῳ μεταφράσει δὲν ἦσαν ἀκριβῶς μετενηνεγμένα τὰ θεῖα ῥήματα ἐπεχειρήσθη νέα μετάφρασις τῇ ἀμέσῳ μὲν ἐποπτεία τῶν Πανεπιστημίων Ὁξφόρδης καὶ Κανταουρίας, τῇ συνεργασία δὲ ἐξοχωτάτων, ὡς προέφημεν ἀνδρῶν, ἀντιβαλόντων πᾶσαν ἀγγλικὴν φράσιν πρὸς τὸ ἐλληνικὸν πρωτότυπον. Ἡ νέα μετάφρασις ἐξετυπώθη ἐν ταῖς τυπογραφίαις τῶν δύο ἀνωτέρω Πανεπιστημίων, ὅτε δὲ ἐξηγγέλη ἡ ἡμέρα τῆς πωλήσεως κατὰ χιλιάδας συνέρρεον τὰ πλήθη ὅπως προμηθευθῶσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐν τέτταρσιν ἡμέραις ἐπωλήθησαν 150 μυριάδες ἀντιτύπων, ἀλλὰ τσαυταὶ ἦσαν αἱ πρὸς ἀγορὰν αἰτήσεις ἀπάνταχού τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ τσαυτὰ τὰ διατυπωθέντα παράπονα ἐπὶ τῇ βραδύτητι τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πολυτίμου βιβλίου, ὡς λέγει ἀγγλικὴ ἐφημερίς, ἐξ ἧς μετεφέρομεν τὰς πληροφορίας ταύτας, ὥστε οἱ διευθύνται τῶν τυπογραφικῶν ἠπόρουσιν περὶ τοῦ πράκτεω. Τὰς ἐπομένους ἡμέρας ἡ ἐκτύπωσις ἐφθασεν εἰς καταπληκτικὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ἡ μετάφρασις αὐτῆμερὸν τῆς ἐκδόσεως ἀπεστάλη καὶ

εἰς τὰς πρωτεύουσας πόλεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καθὰ δὲ ἐκ Νέας Ὑόρκης τηλεγραφοῦσιν εἰς τὸν Χ ρ ὀ ν ο ν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπωλήθησαν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ 800,000 ἀντιτύπων. Αἱ δὲ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐκδόσεως εἶχον φθάσει τὴν παραμονὴν τῆς ἐκτυπώσεως εἰς 2,000,000 καὶ πλέον ὥστε ἡ διεύθυνσις ἠγαγκάσθη νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι μόνον αἱ πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου παραγγελίαι δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι.

Καὶ ὅμως ἡμεῖς ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν ὁποίων ἐγράφησαν τὰ θεῖα ῥήματα στερούμεθα ἐθνικῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν!

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ἡ Γερμανία ἐκλήθη ἔθνος διδασκάλων, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ σύστημα τῶν κατωτέρων ἢ δημοσίων αὐτῆς σχολείων, εἶναι ἐν τῶν πληροτέρων καὶ καταλληλοτέρων διὰ τὸν λαόν, καὶ διὰ τὸν σκοπὸν δι' ἐν ἰδρῶθι ἐκ τῶν ὧσων νῦν ὑπάρχουσι. Ὁ θεμελιώδης αὐτοῦ σκοπὸς εἶναι ἡ διανοητικὴ πειθαρχία ἢ γυμνασις καὶ ἡ ἐπιδίωξις τοῦ σκοποῦ τούτου καταδεικνύει μέθοδον, ἀκριβεῖαν καὶ εὐθύτητα ἀρμόζουσαν εἰς μεγάλην δρῶσαν χώραν. Ἡ διδασκαλία ἐν τοῖς σχολείοις ταῖσι εἶναι ἐπάγγελμα εἰς ἓ μίαν τάξιν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἀποκλειστικῶς ἀφιερῶται καὶ εἰς ἓ ἡ πολιτεία παρέχει τουλάχιστον ἠθικὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ προστασίαν. Ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας, ἢ μᾶλλον τῆς ἐκγυμνάσεως, σπουδάζεται ὡς ἐπιστήμη, καὶ τὸ σύστημα ὑπ' ἢ ἐνέργεια αὐτὴ ἐκτελεῖται καὶ ἀναπτύσσεται ἐπιτηρεῖται καὶ διαμορφοῦται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ διδάσκαλος δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἀπλῶς πρακτικὸς ἢ νὰ

μετέρχονται περὶ τὴν πόλιν ἰδίῳ αὐτῶν λογαριασμοῦν. Ἡ διάσπασος περὶ τὴν φυλὴν γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα *Πάρανη* ἔχουσα σπαθμοὺς ἐπὶ τῶν πλείστον νήσων καὶ συνέβησαν νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸν Σουλτάνου εἰκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν λαφύρων τῶν εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἀνοχῆς ἠνιέπιδαφίλειαι αὐτοῖς. Οἱ Ἰσπανοὶ ἐπολέμησαν πῶλλάκι κατὰ τῆς φυλῆς ταύτης καὶ ἐσχάτως μάλιστα τὸ 1876 κατάρθωσαν νὰ συλλάβωσιν τὸν διάσημον περὶ τὴν Τιάγγην ἀναγκάσαντες αὐτὸν πᾶν σουλτάνον αὐτῶν νὰ δεχθῆ τὴν Ἰσπανικὴν προστασίαν.

Χίλια δύο παιγνιδάκια παίξαν με ἡσυχία
 Καὶ κοντὰ εἰς τὰ παιγνίδια μάθαν πράγματα πολλὰ
 Τοὺς ἐξήγησε τί εἶναι ὁ σήφουνας, ἡ τρικυμία
 Καὶ πῶς γίνεται τὸ κύμα, καὶ ἡ φουσκοθαλασιά.
 Καὶ πρῶτον εἰς τὸ Σχολεῖο ἐπιστρέφουν ἕνα-ἕνα
 Μβήκανε σὲ μιὰ βαρκούλα τρέχοντας γιὰλδ-γιὰλδ
 Μὲ κουτιά σ' τὰ χέρια οἱ ναῦται, μὰ ἔκλεινα δακρυσιμένα
 Ὅλα ἤρχισαν νὰ φάλλουν προσευχὴ εἰς τὸ Θεό.

Ὁ Σουλτάνος τῶν Σουλῶν.

Ἡ παρτιθωμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν σουλτάνον τῶν νήσων ταύτων ἀποθανόντα πρὸ ὀλίγου χρόνου. Ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐμφύλιος πόλεμος ἐξεργάγη καὶ τὰ ἰσπανικὰ φροῦρα προσεβλήθησαν. Ἄλλ' ὁ μαρκήσιος δὲ Ἐστέλλα ἀπέκρουσε τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐξήτησεν ἐπικουρίαν ἀπ' ἡμῶν ν' ἀναγκάσῃ τὸν νέον σουλτάνον νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἰσπανικὴν προστασίαν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΣΤΗ ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Στοῦ Βουλγάρου μιὰ μέρα ὅσα ἦσαν τὸ Σχολεῖο
 Πρὶν ὃ ἥλιος ξεπροβάλλει ἀπ' τὴν ράχη τοῦ βουνοῦ
 Σ' τὸ τραλλὸ τὸ περιγάλη μ' εὐταξία δύο, δύο
 Κατεβήκανε νὰ παίξουν μετὰ κάλλη τοῦ γιαιλοῦ.

Ὁ Θεὲ πᾶσα σου κέφις
 Ἦς σου λόγος καὶ σοφία
 Ἦς σου ῥῆμα ἁρμονία
 Τοῦ πατρὸς δημιουργέ!
 Σὺ τὸν κόσμον ἂν προσβλέψῃς
 Δύνασαι νὰ ἐπισκοτίσῃς
 Καὶ εἰς ὕπνον νὰ βυθίσῃς
 Πᾶν σου πλάσμα ὦ Θεέ!
 Ἦ ἀστρα ὅσα τὴν αἰθέρα
 Κάθε νύχτα τὸν κυκλοῦσι
 Σοῦ τὰ ἔργα ὀδηγοῦσι
 Ὁ Θεέ τὰ θαυμαστά!

Σὺ τὸ φῶς καὶ τὴν ἡμέρα
 Καὶ τὴν νύχτα μὲς προσφέρῃς
 Σὺ ὦ σὺ τὸν ἄρτον φέρεις
 Σ' τὸν πτωχὸν ὅσας παίγν.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 13)
 Καὶ ὅμως ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν ἰδεῶν μᾶλλον ἢ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τῆς ὕλης κείται νῦν ἡ δόξα τῆς Ἑλλά-

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης
 Σοὶ προσφέρωμεν δεήσεις
 Πλάστα μοι τὰς ἀποθήσεις
 Πρὸς ἐσέ ἀφιεροῦν!
 Μεθ' ἡμῶν πᾶσα ἡ πλάσις
 Γῆ, καὶ θάλασσα καὶ πλάσμα
 Ὅλα ταῦτα μὲ ἐν ἑσέ
 Ὁ Θεέ σὲ εὐχαριστοῦν.

δος καὶ τῶν Ἀθηνῶν. Διότι δὲ ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Πλάτων κατέστησαν σφόδρα πραγματικὴν τὴν διακρίσιν μεταξὺ δικαίου καὶ ἀδίκου τὴν ὅποιαν οἱ σοφισταὶ προσεπάθουν ν' ἀποκρούσωσι καὶ ἀρνηθῶσιν διότι οἱ μεγάλοι αὐτῆς ποιηταὶ ἀνέπτυξαν τοσοῦτον εὐγενῆς τὴν αὐτὴν δεσπόζουσαν δύναμιν τοῦ ἠθικοῦ νόμου καὶ διότι ταῦτα ἐγένοντο εἰς φιλολογικὰς συνθέσεις τέσσον ἐντελεῖς καὶ ἁρμονικὰ ὅσον τὰ ἀ-

Ν. ΙΓΓΑΞΗΣ.

γάλακτα και οι ναοί αυτής—διά τουτο διά της τελειότητος ταύτης του λογισμού εις μορφάς έντελες αι Αθήναι έδέσποσαν της διανοίας των ανθρώπων.— Η βασιλεία του πολιτικού νόμου μεταξύ των έθνών ίσως υπήρξεν τό ύπό της Ρώμης διδαχθέν μάθημα εις τον κόσμον. Την άκρύτερον φυσικού ήθικού νόμου έν τη φιλοσοφία και την έπιεράτησιν της άρμονίας, και της μετριοτήτος και λογικής ως βάσεως του καλού έν τη τέχνη και τη φιλοσοφία, ο κόσμος όφείλει εις τας Αθήνας. Ες τη αρχαιολογική, έν τη πλαστική, έν τη φιλοσοφία, τη ιστορική τη ποιήσει, ο κόσμος μετρή πρὸς μεταγενεστέρων αυτού εργασίας διά του μέτρου του Αττικού Ιδαιικού.

Υπήρξε συνήθεια να λέγεται περί των σημερινών Αθηνών ότι άπέμεινεν αυτή εκ της δόξης του παρελθόντος. Ερρέθη ήμιν ότι ο τύπος της φιλίας όλως μετεβλήθη, ότι η γλώσσα παρήκμασε μέχρι μη άναγνωρίσιμος, ότι τά αρχαία έθιμα και αι παραδόσεις όλως άπενεκρώθησαν. τά άναγνώσματα του Φέλτωνα, αι άνακαλύψεις του Σχλιέμανν, αι όποιαι σφύρουσι πάντων τά βλέμματα πάλιν προς την Ελλάδα, και τά άρθρα της φιλελληνικής. Επισθεωρήσεως έν Αιωνίω πολύ συντέλεσαν να άπομακρύνωσιν από των άναγνώστων την ψευδή ταύτην έντύπωσιν. Η Ελλάδα ταρβάνη καθ' έκαστον μήνα ύψηλοτέρων θέσιν έν τη σάφει έκείνων οίτινες άσχολουνται έν τῷ ανατολικῷ ζητήματι. Τούτων ένεκα δέν θέλει στερεΐσθαι ένδιαφέροντος άθρον περί Αθηνών γραφόμενον παρ' ανθρώπου όστις διέμεινεν έν αύταις επί δύο μήνας, έν ᾧ έκτίθενται τινές των έντυπώσεών του.

Ο Αθηναίος της σημερον, είναι ζωηρός, ταχύς και ένεργητικός. Ομιλοει παρακάθηται περί την δαίλιν παρά ταις μικραϊς ταρπέαις αίτινες πληροδοι τας όδοδς έξωθι των κυριωτέρων καφενειών λαλοδντες πολιτικά και χειρονομοδντες μετά της ένεργείας έκείνης ήτις χαρακτηρίζει τους λαοδς των μεσημβρινών χωρών. Σοχνάκις ο Αθηναίος φέρει άνά χειρας κομβολόγιον, όχι χάριν θρησκευτικού σκοπού, άλλ' όπως άνακουφίση αυτόν του ήλεκτρισμού άνακινών αυτό μεταξύ των δακτύλων όταν λαλή περί ύποθέσεων ή απλῶς ελάττωσιν ασφαλιστική βιαλίς. Είναι λίαν έξυπνός και έντιμωδνται ταχύως. Είναι εύπροσήγορος, Γάλλοι, όστις παραδόχθη την γνώμην σου έξώθι, άλλ' οδέν ήττον έχεται άπριξ τη ίδια αυτού γνώμη άν μη πείσιντε αυτόν λογικῶς. Τουτο όμως ίσως δέν έαν ειπή. Ίσως οε άφησιν να νομίζης δαι πάν ένίκησας. Ες τουτου δέ ένίοτε έδωκεν άφαρμήν να θεωρηθῃ ως διπρόσωπος και άπαταιών ένφ. μόνον οδέν άλλο έσκόπει ή να φανῃ εύπροσήγορος.

Ο Έλληνας της σημερον έχει την εύκολίαν του Ρώσου εις την εκμάθησιν γλωσσών, και την ύπομονήν του Γερμανού εις την έρευναν, άν μόνον βλέπη

έστω και μικρά άποτελέσματα προτοόσης της εργασίας του. Εν μέρει ένεκα της έπιθυμίας ταύτης πρὸς άμεσα άποτελέσματα, έν μέρει δέ ένεκα της άνάγκης της άυτοσυντηρήσεως, άλλ' έτι μάλλον διά την παντελή έλλειψιν μέσων και χρημάτων πρὸς διεξαγωγήν έρευνών και άνασκαφών και δημοσίευσιν των άποτελεσμάτων, δαπάνη της κυβερνήσεως, όφείλεται τό γεγονός ότι οι Γερμανοί κατώρθωσαν να θεωρωδνται οι μάλλον έχοντες κύρος επί των αρχαιολογικών και της ιστορίας της Ελλάδος ή όσον αυτοί οι Έλληνες.

έστω και βραχεία διαμονή έν Αθήναις, και η μάλλον έπιπολαία γνώσις του πανεπιστημίου και των καθηγητών αύτης, θέλει χρησιμεύσει όπως πείσασιν ότι πολλοί άπολήψεις γερμανικαι οικοδομήθησαν κατά τό πλείστον επί έργων γενομένων παρ' Ελλήνων, ότι δέ αι Αθήναι οδδῶς στεροδνται Ελλήνων φιλολόγων και αρχαιολόγων οίτινες άν άπλάουν της ύποστηρίξεως εις χρέματα και εύκολίας των όποιων οι Γερμανοί άπολαδουσι, ταχύως θα έγινοδντο διάσημοι άδενταίει έν τῷ κόσμῳ, ως άναγνωρίζονται ως τοιοῦτοι παρ' έκείνων οίτινες έτυχον να γνωσθωσιν αυτοίς. Υπάρχει όμως δυστυχῶς πνεύμα προσοπικῆς άποτίσεως και φθόνου μεταξύ των έν Αθήναις φιλολόγων, υπέρ της άποτελεσμα έλέθριον πρὸς παρεμπόδιση πάσης ήνωμένης προσπάθειας όπως παρουσιασθωσιν εις τον κόσμον, ήνωμένα άποτελέσματα έρευνών παρ' Ελλήνων.

Αι Αθήναι πάσουσιν έξ άκρας διανοητικής ένεργείας. Η πόλις είναι υπερπλήρης φρενών. Αι χείρες αύτης άργουσιν. Η Ελλάς δέν έχει εκτεταμένην βιομηχανίαν δέν έχει σύστημα όδών. Μεταξύ των πολλών σφαλμάτων της βασιλείας του Όθωνος ίσως οδδέν ήτο τόσον έπιζήμιον όσον η παράλειψις αυτού να φρονίση περί μέσων ταχείας συγκοινωνίας μεταξύ των επαρχιών της Ελλάδος. Η τοπογραφία βεβαίως της Ελλάδος, αι σειραι των όρέων αύτης και οι πολλοί αύτης κόλποι και όρμοι, καθιστώσι τό έργον της δδοποιείας δυσχερές. Αλλ' η έθνική ένότης και η ήλική εδδαμονία δέν δδναται να προέλθη άνευ καλών όδών. Σήμερον η Ελλάς πάσα έχει μόνον πάντε μέλιον σιδηρόδρομον, και μόλις πεντήκοντα μέλιον άμαξήτας όδοδς. Μη εύρίσκουσα έξοδον εις την άνάπτυξιν των υλικών πόρων της χώρας, πάσα η δραστηριότης του θαυμασίως δραστηρίου Έλληνικού νοδς έστράφη εις τό εμπόριον, την σπουδήν και την πολιτικήν, κυρίως δέ εις την πολιτικήν ήτις άποτελεί τό πάθος του Αθηναίου. Με έκτασιν χώρας ίσης πρὸς τά τρία πέμπτα της πολιτείας της Νέας Υόρκης, με πληθυσμόν σχεδόν δύο εκατομμυρίων, με καθολικήν ψηφοφορίαν και με μοναρχίαν τοσοδτον περιωρισμένην ώστε η κυβερνήσις είναι πράγματι δημοκρατία, τό Έλληνικόν έθνος της σημερον άφισοι δεκάκις πλείοτερον ένέργειαν ή όση άπαιτείται όπως

διοικηθῃ. Η σύγκέντρωσις αύτη της δυνάμεως έν τῷ στενῷ όρειν γεννά θερμήν έν Αθήναις. Υπό τοιαύτην πίσειν η πολιτική τριβή είναι τι υπερβολικόν. Αι Αθήναι διατηροδσι περί τας 30 — 40 εφημερίδας. Πολιτικοί σύλλογοι είσι πλείοτεροι ή όσοι έν κλασικοίς χρόνοις, και ίσην έχουσι έπιρροήν. Πας υπεροχής τινος άνθρωπος έχει την εφημερίδα του και τό μικρόν αυτού κόμμα.

Η ΣΜΥΡΝΗ

Ανταπόκρισις Σμύρνης.

Η Σμύρνη, πόλις οίκουμένη, μεγάλη και εύδαίμων, κείται εις την μυχόν του όμώνυμου κόλπου, είναι δέ μία των έπιφανεστάτων πόλεων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και η πρωτίστη της Μικράς Ασίας επί τη θέσει, τῷ εμπόριῳ και τῷ πληθυσμῷ.

Θεμελιωθεΐσα τῷ 1050 π. Χ. υπό των Αολλέων εκυριεύθη μετά μικρόν υπό των Κολοφωνίων, ότε και άπετέλεσε τμήμα της Ιωνικής συμπολιτείας, ής εκτοτε εξηκολούθησεν άποτελοῦσα μέρος. Αλωθεΐσα και καταστραφεΐσα υπό των Λυδών άνεκτίσθη υπό Αλεξάνδρου του Μεγάλου επί της κλιτύος του υπερκειμένου της σημερινῆς πόλεως όρους Πάγου, εις άπόστασιν 20 σταδίων από της αρχαίας αύτης θέσεως αυξηθεΐσα δέ και μεγεθυθεΐσα υπό του Λυσιμάχου κατέστη η καλλίστη των πόλεων της Μικράς Ασίας, άλλά και πρὸ τουτου ο πατήρ της ιστορίας είχε άποκαλέσει την Σμύρνην πόλιν καλλίστην άπασέων. Κατόπι η Σμύρνη συμμεριζομένη τας τόχας της Ιωνίας είχεν ύποταχθῃ εις τους βασιλείς της Περγάμου και μετ' αυτούς εις τους Ρωμαίους. Ηγεμονεύοντος Τιβερίου Καίσαρος η Σμύρνη άνεστράφη υπό φοβερού σεισμού (70 μ.Χ.) κατερειπώσαντος και έτέρως ένδεκα περιφανείς πόλεις της Μικράς Ασίας άλλ' άνεκτίσθη κατόπι υπό του Μάρκου Ανρηλίου, επί της βασιλείας του όποιου κατέστη έπίσημος επί ταις σχολαίς αύτης, εις ός πολλοί πολλαχθεν συνέρρου φοιτηται' από της άνακτίσεως δ' αύτης υπό του Αλεξάνδρου πολλοί διάσημοι άνδρες έγεννηθησαν έν αύτῃ, ών διαπρεπέστατοι είσιν ο βουκολικός ποιητής Βίων (290 π. Χ.) και ο Κόνιτος. Οτε δέ εκ της Γαλιλαίας τό θεϊον κήρυγμα μετεδόθη εις την Μικράν Ασίαν, εκ των πρώτων πόλεων άπεδέξατο αυτό και η Σμύρνη άποτελέσασα μίαν των επτά εκκλησιών του Εθαγγελιστου Ιωάννου, ών ο μαθητής Πολύμαρπος διετέλεσε πρώτος της Σμύρνης έπίσκοπος.

Διαρρηθείσης της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, η Σμύρνη υπαχθεΐσα τη Ανατολικῃ Μοναρχίᾳ διετέλει εύδαιμονούσα υπό τό σκήπτρον των Αυτοκρατόρων του Βυζαντίου. Αλλά περί τά μέσα της 11ης εκατονταετηρίδος ο Σελτζούκος Τούρκος Τσεχῆς κυριεύσας αύτην κατέστησε πρωτεύουσαν μικρού ληστρικού κράτους' άνεκτίθη όμως τῷ 1097 υπό Αλεξίου του Κομνηνού. Οτε δέ οι Τούρκοι, ως σήλην άγρία έπι-

πεσόντες κατά της Βυζαντινῆς Μοναρχίας, εκυριεύσαν τά άσιατικά αύτης θέματα εκυριεύσαν και την Σμύρνην κρατήσαντες αύτην μέχρι του 1344, ότε εξεβλήθησαν αύτης και πάλιν. Αλλά τῷ 1424 εκυριεύθη αύθις υπό του Σουλτάνου Μουράδ του Β', και εκτοτε άποτελεί μέρος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και της Νομαρχίας Αϊδινίου, ής έδρα άνεκνήρυχθη τῷ 1819.

Η Σμύρνη επί της Τουρκοκρατείας υπέστη πολλές συμφοράς, ίδια δέ επί του περιφήμου Κιαπίτογλου, σατράπου ώμου και άγρίου, ότε δέ έξεστράγη η επανάστασις του 1821 και η πόλις αύτη πολλά συνεισέφερε θύματα εις τον βωμόν της έλευθερίας. Πλήν άλλ' όμως μεθ' όλα τά δεινά και τά παθήματα η Σμύρνη διετήρησε τον ιδιάζοντά αύτη έλληνικόν χαρακτήρα, διδ' εκαιετο και έχει της σημερον υπό των Τούρκων καλεΐται Γκιαορ Ισμίρ.

Η σημερινή πόλις, από των ύπαιρειών του Πάγου μέχρι της παραλίας προεκτεινόμενη, είναι υπό πάσαν έποψιν όραία, περικαλλείς έχουσα οικοδομάς και κανονικας όδοδς ίδιας πρὸς την παραλίαν, ή η κατά μήκος διατέμνουσα αύτην προκυμάτα καθίστασιν εύάρεστον των κατοίκων συντευκτήριον. Ο πληθυσμός αύτης άνέρχεται εις 220 χιλιάδας ψυχών, εξ ὧν 100 είσιν Έλληνες, 50 Τούρκοι, 20 Έβραιοι, 20 Αρμένιοι, 20 Λυσικοί (Λεβαντινοί) και 10 Εβρωπαίοι, διενεργεί μέγα εμπόριον έξαγωγῆς, ούτινος τά κυριώτερα είδη είναι, γεννήματα, βαλκανόδιον, σταφίς, έλαιον, βάμβαξ, έριον κτλ. Εκ των κατοικούτων την Σμύρνην έθνών πρωτεον είναι τό ελληνικόν και η ελληνική γλώσσα είναι τό δογανόν της γενικής συνεννοήσεως. Αυτό έχει σχεδόν εις χειρας τό εμπόριον, την βιομηχανίαν και τας τέχνας, υπερέρει δέ των συνοίκων έθνών κατά τε την κοινωνικήν άνάπτυξιν και τας εκπολιτιστικας τάσεις. Οι Έλληνες της Σμύρνης εξ αρχαιοτάτων χρόνων ιδεράπτουσι τας Μούσας, και υπ' αύτην δέ την Τουρκικήν τυρρανίαν, ότε η μάχαιρα εκάστην επογγήν ήπειλει τας κεφαλὰς αύτων, δέν ώλιγορήσαν της παιδείας. Η επώνυμος του Εθαγγελίου Σχολή είναι μία των διαπρεπέστατων σχολών της όλης Ανατολής, διαφιλή διαχέουσα τά φῶτα της Έλληνικής παιδείας και γνώσεως καθ' άπασαν την Μικράν Ασίαν και τας παρακειμένας νήσους του Αιγαίου. Η Σχολή αύτη αριθμείσα κατά τό ένσπῶς έτος 1300 περίπου μαθητάς διηρηται εις τρία τμήματα, Προκαταρτυκόν, Σχολαρχείον και Γυμνάσιον άποτελούμενον εκ τεσσάρων κλάσεων, διατελεί δέ υπό την διεύθυνσιν του εύρυμαθοδς Γυμνασιάρχου κ. Ματθαίου Μάρανικα, όστις πρὸ τῆ εύρία αυτού παιδείας συννοι και εύσέβειαν αξιόζήλον, ίσχυρῶς συμβάλλουσαν εις την χριστιανικήν των μαθητών διαμόρφωσιν. Ουχ ήττον καλῶς καστηρισμένον είναι και τό Κεντρικόν Παρθενωγείον, έν ᾧ υπό την διεύθυνσιν της εύμαθοδς και δραστηρίου κυρίας Ζαφείρου Σπετσιώτου κάμπολλα

κοράσια ποτίζονται τὰ νάματα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας κατ' τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ διαμορφούνται μίτρες καλαὶ καὶ χρησταὶ πολίτιδες. Ἐνιαυσία δαπάνη πρὸς συντήρησιν τῶν δύο τούτων μεγάλων ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων—τῶν πνευματικῶν τῆς Σμύρνης—ἀπαιτεῖται ὅ περιπυ χιλιάδων λιρῶν, τὸ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον δὲ τοῦτο ποσὸν συμπληροῦται κατὰ μέγα μέρος, ἐξ ἰδιωτικῶν τῶν Σμυρναίων εἰσφορῶν, οἵτινες πρόθυμοι ἀείποντε φαίνονται ἀρωγοὶ παντός ἔργου συντελοῦντος εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν. Ἐκτός δὲ τῶν δύο τούτων μεγάλων Σχολῶν ἡ πόλις ἔχει καὶ πολλὰ ἄλλα Δημοδιδασκαλεῖα καὶ Σχολαρχεῖα ἐν ταῖς διαφόροις συνοικίαις, ἅπαντα συντηρούμενα ἐξ ἰδιωτικῶν εἰσφορῶν, ὡς ἐπίσης καὶ πολλὰ ἰδιωτικά, ἐξ ὧν ὀνομαστότερα εἶναι τὸ ἱμπορικὸν Ἀρκεῖον τοῦ κ. Ν. Ἀρώνη, ἡ ἑμπορικὴ σχολὴ τοῦ κ. Καπλανίδου καὶ τὸ Ἀρκεῖον τῶν Ἀδελφῶν Γρηγοριάδων. Συνελάντι ἐν Σμύρῃ ἄφθονον καὶ θαυσιεὺς διαχέεται τὸ φῶς τῆς ἑλληνικῆς γνώσεως καὶ σοφίας. Καὶ ὡς πρὸς τὰ φιλανθρωπικά δὲ καταστήματα ἡ Σμύρνη πολλῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ὑπερέχει πόλεων. Τὸ Ἑλληνικὸν αὐτῆς Νοσοκομεῖον, πολλῶ μείζον τοῦ ἐν Ἀθήναις δημοτικῷ Νοσοκομείου, εἶναι μεγαλοπρεπέστατον κατάστημα χιλιάδας πενήντ' ἀσθενούντων ἔτος περιθάλλον ἄνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκευματος.

Σκοπιμώτατον ἐπίσης πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος καὶ μόρφωσιν τοῦ χαρακτήρος εἶναι καὶ τὸ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς προκυμαίας πρὸ δύο περιπυ ἐνιαυτῶν ἰδρυθέν παρ' ἀνδρῶν φιλανθρώπων καὶ χριστιανικῶν ἀρχῶν ἐμπνευσμένον «Ἀναγνωστήριον» (Smyrna Rest), ἐν ᾧ ἄφθονα περιέχονται τὰ μέσα τῆς καλλιέργειας τοῦ πνεύματος. Τῷ καλῷ τούτῳ ἰδρύματι παρακίεται κάλλιστον ἔταρον «ἡ Ἐθαγγελικὴ Αἵθουσα» ἐνθα διὰ τῆς ἐβδομάδας κηρύσσεται ἑλληνιστὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πολυκρίθμου ἀκρακτηρίου συντρέχοντος εἰς ἀκρόασιν τῶν ὑψηλῶν διδασκάλων τοῦ Ἐθαγγελίου, εὐφραδῶς ἀναπτυσσομένων ὑπὸ ζηλωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ῥήτορος. Τὰ δύο ταῦτα ἰδρύματα πολλὴν ἄχρι τοῦδε ἐπήνεγκον τὴν καρποφορίαν, καὶ συνεπῶς εὐκαταία ἡ ἐνίσχυσις καὶ κραταίωσις αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων κατανοεῖ ὁ ἀναγνώστης ἐτι ἡ Σμύρνη ἀνθεὶ σήμερον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν ἀξιόμιμον παράδειγμα προόδου προβαλλομένη καὶ εἰς ἑτέρας πόλεις, εὐήμεροῦσας μὲν καὶ πλουτούσας ὕληως, ἀμοιρούσας ὅμως δυνατοῦσας τοῦ ἀξικαύστου τῶν Σμυρναίων ζήλου ὑπὲρ τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ ἐπιχειρηματικῷ αὐτῶν πνεύματος. Π. Γ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* Ὁ Πάλας, ὁ διάσημος αἰὸς προσωπικῆς ποτὲ παρ' ἑνὸς τῶν πιστῶν του, εἰς ὃν ὤρσει πολλά ὠκεθὴ πληρωμὴν ἀδικήτων ἀνέγκλην, οὐδελίαν ἄλλην ἀφ' ἑνὸς τῶν ἑδωκέντων εἰς τὰς ὕφαις αὐτοῦ καὶ ἀπειλῆς ἢ κα-

θεσθαῖς παρὰ τὴν λύραν τοῦ ἔφαλε τινὲς ἐκ τῶν εὐαρεστοτέρων καὶ συγκινητικότερων ὠδῶν μεθ' ὁ πιστωτῆς πρᾶνθεις ἐχάρισεν αὐτῷ τὴν ὄρεσιν.

* * Ἐγένοντο δοκιμαί ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτὸς πρὸς φωτισμὸν τοῦ κτηρίου.

* * Νέον θωρηκτὸν καβειλκῶσθι ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ, τὸ ὅποιον ἐγκαινίζει νέον σύστημα ἐν τῷ πολεμικῷ ναυτικῷ. Τὸ πλοῖον τοῦτο τὸ ὅποιον ἐκλήθη «Πολύφημος» οὐδὲν τηλεβόλον φέρει μόνον ἰσχυρὸν ἐμβολον καὶ τορπίλλας.

* * Μεγάλῃ ἐξόδῳ ἐφέτος ἤρξατο Ἀμερικανῶν περιηγητῶν διὰ τὴν Εὐρώπην. Καθέλαστον Σάββατον ἡμέραν καθ' ἣν προτιμῶσιν οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ ἐπιβιβάζωνται, 500—700 ἐπιβάται ἀναχωροῦσι διὰ τῶν διαφόρων ἀτμοπλοίων.

* * Ὑπελογίσθη ὅτι, τὸ 1878 ἐπὶ τῶν 270,000 μιλίων σιδηροδρόμου ὑπῆρχον ἐν ἐνεργείᾳ 105,000 ἀτμομηχαναὶ συνόλου δυνάμεως ἰσπῶν 30,000,000, ἐνῶ ἡ ὀλικὴ δυνάμις τῶν μηχανῶν ἀνέρχεται εἰς 46,000,000 ἰσπῶν. Λαμβάνοντες τὴν ὀνομαστικὴν δυνάμιν τοῦ ἰσπου εἰς πραγματικὴν ἴσῃ πρὸς τὴν δυνάμιν τριῶν ἰσπῶν, καὶ τὴν δυνάμιν ἐνὸς ἰσπου ἴσῃ πρὸς τὴν ἐπτά ἀνδρῶν, εὐρίσκόμεν ὅτι αἱ ἀτμομηχαναὶ ἀντιπροσωπεύουσι δυνάμιν σχεδὸν 1,000,000,000 ἀνδρῶν, ὁ ἀριθμὸς δὲ οὗτος εἶναι ὑπερδιπλασείως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργατῶν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ἡ ἀτμομηχανὴ ἦτις τρέφεται δι' ἀνθρακὸς ἐτριπλασίωσεν ἐπομένως τὴν παραγωγικὴν τοῦ ἀνθρώπου δυνάμιν.

Ἄπλῃ Ἀκροστιχίς

Θυγάτηρ τοῦ Κρόνου—θεὰ τῆς ἐστίας

Ἡ φίλε μου εἶμαι καὶ πέντ' ὀνομάτων,

Ἐν πεντακῶσθι δέκα εἶναι τὸ ἄθροισμ' αὐτῶν,

Τὰ ἀρχικά μ' ἀποτελοῦν ἐκ τῆς Μυθολογίας.

Τὸ πρῶτον εἶναι εἰς θεοῦ ὅστις τὸ φῶς ἀγγέλλει.

Μεθύσων τὸ ἀκόλουθον εἶναι θεῶν ἀγέλη.

Τὸ τρίτον εἶναι ἀνεμος πάντοτε θυελλώδης,

Σφοδρὸς καὶ μανιώδης.

Τὸ δὲ ἀκόλουθον θεοῦ δεῦρα σημαίνει.

Τὸ τελευταῖον δὲ θεὰ τοῦ ἔρωτος καὶ κάλλους.

Ἐκ τῆς θαλάσσης τοῦ ἀρροῦ οὐσα γεγεννημένη,

Καὶ πάντας κυριεύουσα θεοῦ μικροῦ, μεγάλου.

I. Δ. Ζ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ, συλλεγέντα ὑπὸ Ἀθανατίου Κ. Οικονομίδου, τοῦ ἐκ Καρυῆς τοῦ Ὀλύμπου φοιτητοῦ τῆς ἱατρικῆς.—Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς Ἀθηναϊδὸς 1881.—Ἐυρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφίῳ τῆς «Ἀθηναϊδὸς» ἀντὶ 2 νέων δραχμῶν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΓΓΕΛΙΑ

ΒΑΦΗ ΓΠΟΔΗΜΑΤΩΝ. — Νεώτατον εἶδος Ἀμερικανικῆς ΒΑΦΗΣ ἐκομίσθη κατ' εὐθείαν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Βουλῆς ἀριθ. 29 Τυπογραφεῖον τῆς «Ἀθηναϊδὸς».

Ἄνευ τῆς διὰ ψήκτρης προεπιβῆς (χωρὶς βαφτισμα) καὶ δι' ἀπλῆς ἐπαλειψέως μὲ σπάγγον ἐν ἐκάστῳ δοχείῳ περιεχόμενον, ΑΥΤΟΣΤΙΓΜΕΙ τὰ ὑποδήματα στιλβῶνται. Τιμὴ ἐκάστης εἰσλήης λεπτὰ 80.